

זוהדי קאדרי

ZOHDY QADRY

נטליה זורבובה

NATALIA ZOURABOVA

שלום פלש

SHALOM FLASH

מיכאל זלטקין

MICHAEL SLATKINE

דניאל חייקלסון

DANIEL KHAYKELSON

12 | **מנות בקמפוס**
ART ON CAMPUS

מכון ויצמן למדע
WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר יבשם אזגד
Curator Yivsam Azgad

מדע, אמנות, ומה שביניהם

האמנות העכשווית, המושגית, ממש כמו המדע, יוצאת לדרכה מגרעין פנימי, מרעיון שנובט בדעתם של היוצרים, האמנים או המדענים. בהמשך מתחולל תהליך של זיקוק, בידוד, וניסוי. הדיוק והעקביות הם ערכים מרכזיים בשני עולמות אלה, שנראה שלא רק שאינם רחוקים כל-כך זה מזה, אלא למעשה יש ביניהם שילוב רעיוני לא מבוטל.

מכון ויצמן למדע, כארגון עולמי מוביל במדע, רואה באמנות פעילות משלימה, המאפשרת למדענים ולאמנים כאחד להתבונן בעולם בעת ובעונה אחת מגובה רב יותר – ובאופן בוחן ומדויק יותר. במילים אחרות, הסינרגיה המתחוללת לעיתים בין שני התחומים – ובין שתי נקודות מבט אלה – עשויה לאפשר למדענים ולאמנים כאחד להגיע להישגים משמעותיים יותר במסע המתמשך להבנת העולם ומקומו בתוכו.

על בסיס התפיסה הזאת, מוצגות בשנים האחרונות, בחללי עבודה שונים במכון ויצמן למדע, תערוכות אמנות – ובעיקר אמנות ישראלית עכשווית.

עורך
עיצוב
דפוס

יבשם עזגד
עירית שר
ע.ה. הדפסות בע"מ

זוהדי קאדרי

למען הסדר הטוב

מרכז הכנסים על-שם דוד לופאטי

מבנים גיאומטריים המצויים במעין שיווי משקל עדין – או לא רחוק ממנו – מאכלסים את יצירותיו של זוהדי קאדרי בשנים האחרונות. הקווים הישרים, משטחי הצבע המדויקים יוצרים תחושה של "סדר טוב", של יכולת לחזות את הבאות, של מערכת כללים ידועה ובטוחה, שאם רק נלמד אותה וניישם אותה כראוי, נבטיח לעצמנו "חיים טובים".

אלא שאל תוך הסדר-לכאורה שמוצג ברוב שטחו של בד הציור, מתגנבים כוחות נסתרים שפעולותיהם ניכרות פה ושם, בפינות נסתרות, בקצות הקווים ה"מותכים", בניזילות שרומזות על איומי הרס, ובכתמי צבע שחושפים את האמת שניסינו לטאטא אל מתחת

לפני השטח, ואשר מתעקשים לעלות ולעמת אותנו עם המציאות. אם כי הכיוונויות בעבודותיו של קאדרי אינה חד-משמעית: ייתכן שמדובר בסדר קיים שמתערער והולך – אבל ייתכן שמדובר בסדר חדש, שבוקע ומתארגן מתוך מצב של אי-וודאות ואי-סדר.

זוהדי קאדרי נולד וגדל בכפר נחף שבגליל, ולמד אמנות בסנט פטרסבורג ברוסיה. כיום הוא חי ועובד בנחף. יצירתו מנהלת קשר רציף עם העבר, ההווה – והעתיד של החברה הערבית בישראל בפרט, ושל העם הפלסטיני בכלל. עם זאת, ניכר בעבודתו גם ניסיון להשתחרר משאלות של זהות ושייכות, ולהתמקד בהיבטים אוניברסליים ואינדיבידואליים של חירותו כאדם וכאמן.

ZOHDY QADRY

for the sake of good order
Stone Administration Building

Geometric structures found in a kind of delicate balance – or not far from it – have comprised the works of Zohdy Qadry in recent years. The straight lines, the precise color surfaces create a sense of “good order”; of being able to predict what’s to come; of a known and safe set of rules that – if only we learn and apply them properly – we can guarantee ourselves a “good life”.

But within the apparent order across most of the canvas, hidden forces creep in whose actions are evident here and there, in hidden corners, at the ends of the “melted” lines, in fluidities that hint at threats of destruction, and in spots of color that reveal the truth that we tried to sweep beneath the surface, and which insist on rising up and confronting us

with reality. Yet the direction in Qadry’s works is not clear-cut: it may be an existing order that is being weakened and gone – but it is also possible that it is a new order, emerging and organizing itself out of a state of uncertainty and disorder.

Zohdy Qadry was born and raised in Kfar Nahaf in the Galilee, and studied art in St. Petersburg, Russia. Today he lives and works in Nefat. His creations maintain a continuous connection with the past, present – and future of Arab society in Israel in particular, and of the Palestinian people in general. However, his work also shows an attempt to free himself from questions of identity and belonging, and to focus on universal and individual aspects of his freedom as a person and an artist.

נטליה זורבובה

כאן, עכשיו

בניין המינהלה על-שם סטון, קומת הכניסה

נטליה זורבובה מביאה אל קדמת הבמה, לכאורה, את "מה שיש". ציור פיגורטיבי משוכלל ומיומן, המבוסס על התבוננות באנשים, במצבים. זו המציאות כפי שהיא נראית במבט ראשון, ממוקד וחודר.

לכאורה, זורבובה עוצרת את המבט – ואת המכחול – בגבולות החיצוניים של הגוף, של המבנים, העצים. אבל התעכבות בוחנת על ה"מצבים" שעל הבה, מובילה לתבונותולתחושות שנובעות מתהליכים פנימיים המתחוללים בהם, מתחת לפני השטח, מתחת לעור, מתחת לטיח שעל הקיר, מתחת לאפידרמיס הירוק של

הצמחים. במשפט אחד אפשר לומר שנטליה זורבובה מצוירת את החוץ, וחושפת את הפנים.

נטליה זורבובה חברה בקולקטיב הציירות "הברביזון החדש", המבקש לבטא ביקורת ועמדה חברתית באמצעות ציור מן המציאות. יצירותיה מוצגות במוזיאונים ובגלריות, בארץ ובעולם. היא נולדה בשנת 1975 במוסקבה, למדה ציור מילדותה, המשיכה לאקדמיה הרוסית, ולאחר מכן לאוניברסיטה לאמנויות בברלין. בשנת 2004 עלתה לישראל. היא חיה ביפו, עם בתה.

Asya
אסיה

Ira Korina
אירה קורינה

The artist, Irina Korina, who posed as a model for the painting, with her painted image

האמנית, אירנה קורינה, ששימשה מודל לציור, עם דמותה המצוירת

Masha
תאשה

Untitled
ללא כותרת

Natalia
נטליה

Ivan
איוון

Bus No 70
אוטובוס מס' 70

NATALIA ZOURABOVA

Here, Now

Stone Administration Building, Ground Floor

Natalia Zourabova, it seems, brings “what’s there” to the forefront. Skilled and elaborate figurative painting, based on observing people and situations. This is reality as it appears at a first, focused and penetrating, glance.

Zourabova seems to halt her gaze – and brush – at the outer limits of the body, of buildings, of trees. But a lingering examination of the “situations” on the canvas produces insights and feelings that arise from internal processes taking place below the surface, below the skin, below the plaster on the wall, below plants’ green

epidermis. In short, it can be said that Natalia Zourabova paints the outside, and exposes the inside.

Natalia Zourabova is a member of the New Barbizon artists’ collective, which seeks to express criticism and social stance by painting from reality. Her works are exhibited in museums and galleries in Israel and worldwide. She was born in 1975 in Moscow, studied painting from childhood, went on to attend the Russian Academy, and later, the University of the Arts in Berlin. In 2004, she immigrated to Israel and today lives in Jaffa with her daughter.

Lesha Laifurov
לישה ליפורוב

שלום פלש

מבטים

בניין תשתיות ושירותי מחקר על-שם ראול וגרציאלה דה פיצוטו, קומה 1

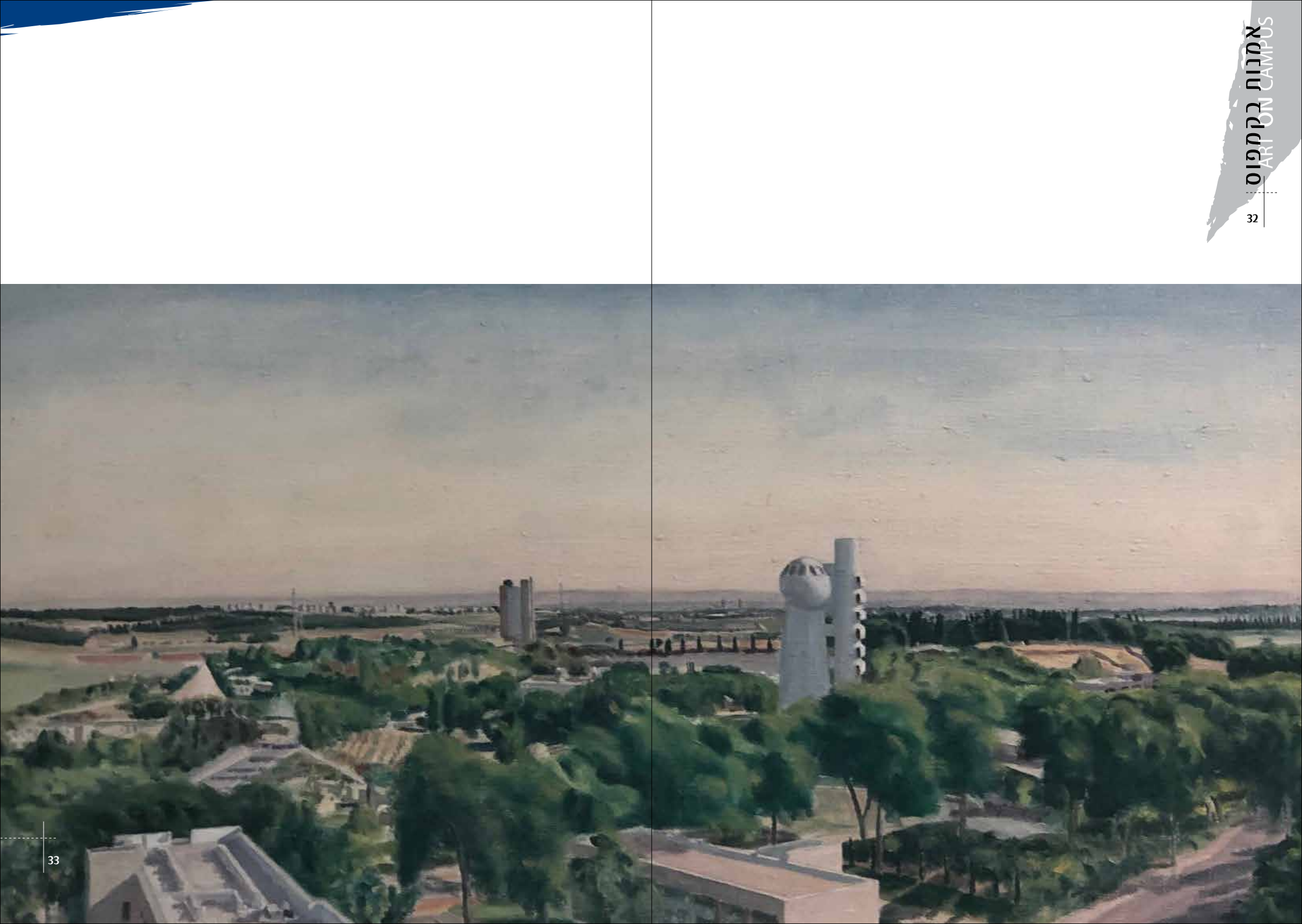
שלום פלש מתמקד בצירי נוף, ונוף עירוני, זרם שהתפתח במאה ה-17 בהולנד, ובמאות ה-18 וה-19 בארצות נוספות באירופה.

קיימים שני סוגים של צירי נוף: פנורמיים, המציגים מראה כולל ורחב של איזור מסוים, ואנקדוטיים, ייחודיים, המשקפים נקודה מסוימת במרחב כמו רחוב צר או בית ישן. הכנת ציור פנורמי עשויה להימשך כמה חודשי עבודה. פלש: "הצורך בהקפדה על אור אחיד, מכתוב לוח זמנים מוגדר, שבו בכל יום אפשר לעבוד על ציור מסוים לא יותר משנתיים. ציור אנקדוטי, לעומת זאת, אפשר להשלים תוך שעות אחדות.

פלש אומר שהוא "מקשקש" מגיל צעיר. בהיותו בן 24 כמעט החל ללמוד פיסיקה, אבל הציור קרא לו, והוא ויתר על העולם ה"ריאלי" וחזר אל הצבעים. "זו לא הייתה החלטה קשה", אומר פלש, "הציור פשוט נראה לי מושך יותר מדברים אחרים". בהמשך למד אמנות בבית-הספר צ'לסי בלונדון, במדרשה לאמנות ברמת-השרון, ובקולג' לאמנות של מסצ'וסטס, שם נחשף לציור נוף אמריקאי עכשווי. הוא רואה את הציור כמעין שפה העוסקת בהבנה חזותית עמוקה של האדם את עצמו ואת העולם שסביבו.

SHALOM FLASH

Views

Raoul and Graziella de Picciotto Building
for Scientific and Technical Support, 1st floor

Shalom Flash focuses on landscape and urban landscape paintings, a movement that emerged in the 17th century in the Netherlands, and in the 18th and 19th centuries in other European countries.

There are two types of landscape paintings: Panoramic, which present a comprehensive and sweeping view of a certain area; and anecdotal, or unique, which show a specific point in space, such as a narrow passageway or an old house. Work on a panoramic painting may take several months. Flash: "The need for similar light conditions dictates a specific schedule, allowing no more than two hours of work on a painting per day." An anecdotal painting, on the other hand, can be completed within a few hours.

Flash says he "scribbles" from a young age. When he was 24, he almost started studying physics, but art beckoned, and he gave up the "realistic" world to return to painting. "It wasn't a difficult decision," he says, "Painting was simply more captivating than other things." He later studied art at the Chelsea College of Arts in London, at HaMidrasha Art School (then in Ramat Hasharon), and at the Massachusetts College of Art and Design, where he was exposed to contemporary American landscape painting. Flash sees painting as a kind of language that enables people to develop a deep visual understanding of themselves and the world around them.

מיכאל זלטקין

פרון-E

ציור נוף בקמפוס מכון ויצמן למדע,
באמצעות סמארטפון / מדרשת פיינברג

הציוני של המדינה, המדע והחזון",
אומר זלטקין, פיסיקאי בוגר מדרשת
פיינברג של מכון ויצמן למדע
(1980). בסיריו במכון, כשהעין
לוכדת מראה, הוא נעצר לרגעים
אחדים, היד מפעילה את הכלים
הדיגיטליים - והיצירה "צפה ועולה"
על המרקע.

זלטקין יצר סדרות ציורים נוספות,
ביישובים ובקמפוסים אקדמיים
בישראל. על שמו רשומים פטנטים
רבים בתחום יישומי לייזר ברפואה.

אינטואיציה היא הכלי הראשון של
מיכאל זלטקין. הסמארטפון, או כפי
שהוא מכנה אותו, "הסטודיו שלי",
רק מספק את הטכנולוגיה ואת
המקום שבו מתחולל מעשה היצירה.
את הממדים הקטנים של מסך
הסמארטפון, הוא רואה כיתרון. את
מגוון הכלים הדיגיטליים הוא רותם
בסגנון שמבוסס מבחינה חזותית על
האפקטים של צבעי מים.

"מכון ויצמן בעיניו הוא מקום מעורר
השראה, אשר משולבים בו הסיפור

MICHAEL SLATKINE

E-Pencil

Landscape painting on the Weizmann Institute campus, via smartphone / Feinberg Graduate School

Intuition is Michael Slatkine's first tool. His smartphone – which he terms “my studio” – merely provides the technology and space for the creative act to take place. He views the smartphone screen's small dimensions as an advantage. Implementing a range of digital tools, his style is visually based on watercolor effects.

“To me, the Weizmann Institute is an inspiring place, as it combines the state's Zionist story, the science, and the vision,” says Slatkine – a physicist and

a Feinberg Graduate School graduate (1980). On his tours of the campus, he stops for a few moments when his eyes capture a scene, and as his hand operates the digital tools, the sketch “floats and appears” on the screen's surface.

Slatkine has created additional series of paintings, in various towns and academic campuses across Israel. He is also the inventor of numerous patents in the field of laser applications in medicine.

דניאל חייקלסון

בטון

צילום. המאיץ על-שם קופלר

מגדל המאיץ על-שם קופלר תוכנן על-ידי האדריכל משה הראל בשנת 1975, והפך עם השנים לסימן היכר אדריכלי של מכון ויצמן למדע. המבנה הייחודי, העשוי בטון חשוף, משלב שני מגדלים: האחד, דמוי בורג, מתנשא לגובה 57 מטרים. בראש השני, שגובהו 53 מטרים, נבנה מבנה דמוי ביצה שאורכו 22 מטרים ורוחבו 14 מטרים.

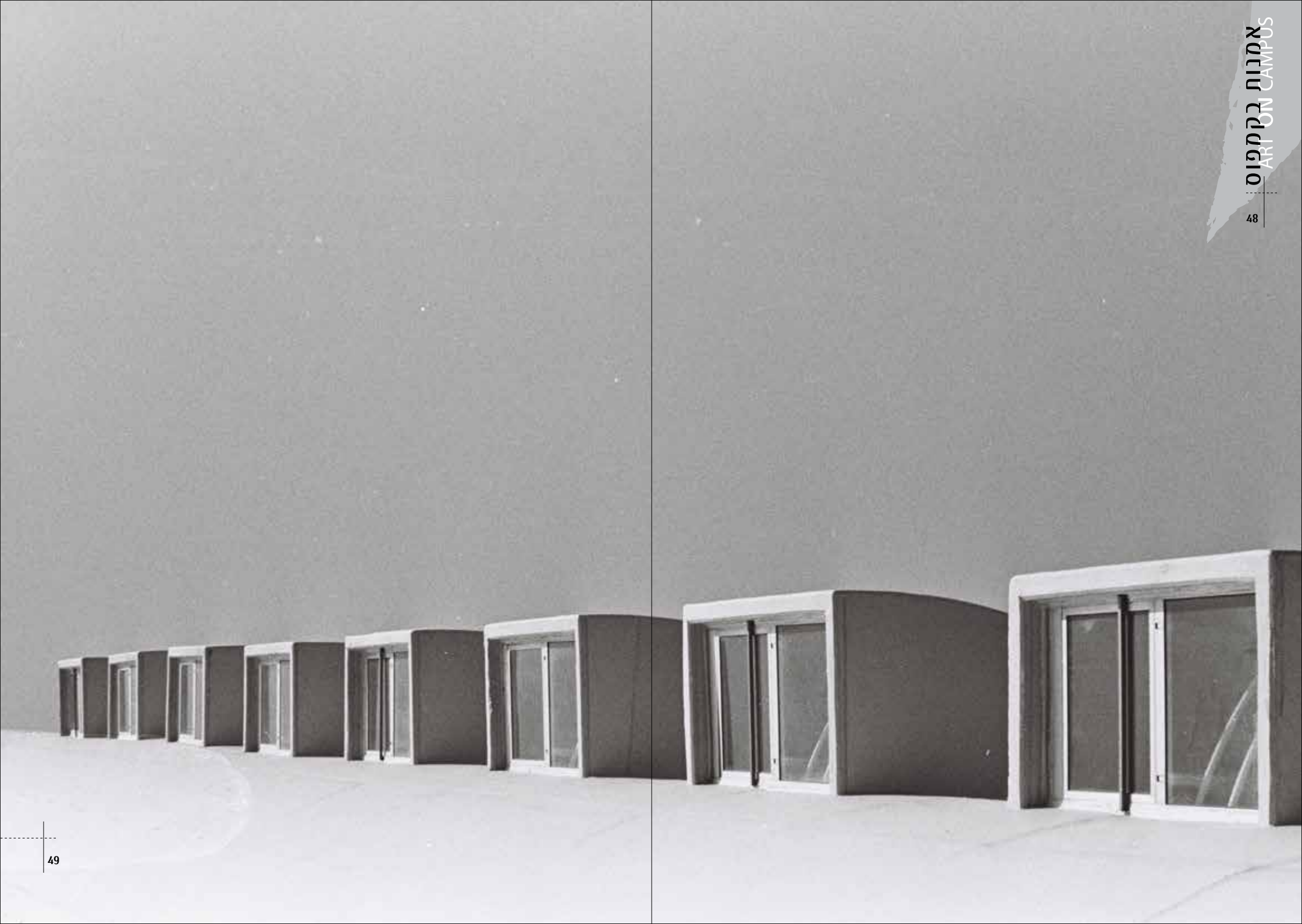
עיצוב זה מתקשר לתקופה המושפעת מהישגים ראשוניים

בחלל, מוטיקת פופ, ותפאורות לסרטי מדע בדיוני.

בשנות ה-60 וה-70 של המאה הקודמת, איפשר המאיץ למדעני המכון לפעול בחזית המדע העולמית בחקר מבנה החומר; אך עם הזמן השלים וסיים את תפקידו זה. כיום המאיץ אינו פעיל, ומבנה ה"ביצה" מתפקד כחדר כנסים.

דניאל חייקלסון הוא דוקטורנט במכון ויצמן למדע.

DANIEL KHAYKELSON

CEMENT

Photography.

The Koffler Accelerator

The Koffler Accelerator was designed by architect Moshe Harel in 1975, and has since become an architectural emblem of the Weizmann Institute of Science. The unique structure consists of two towers: A 57-meter high corkscrew-shaped tower, and a 53-meter-high tower topped by an egg-shaped structure, itself 22 meters long and 14 meters wide. The Accelerator is built of exposed concrete.

This design is connected to an era influenced by humans' first achievements in space, pop music, and sci-fi film sets. In the 1960s and 70s, the accelerator facilitated Institute scientists' work at the forefront of global research on the structure of matter. It has since finished its role, and is no longer active. Today, the egg-shaped structure serves as a conference hall.

Daniel Khaykelson is a PhD student at the Weizmann Institute of Science.

Edited by Yivsam Azgad
Graphic design Irit Sher
Printing A.R. Printing

Where Science Meets Art

Contemporary conceptual art, much like science, emerges from an inner seed, an idea that sprouts in the mind of the creators - scientists or artists. What follows is a rigorous process of refining, isolating, experimenting. Accuracy and consistency are central tenets of both worlds, which, not being very far removed from each other, harbor shared concepts.

At the Weizmann Institute of Science, a global leader in scientific research, art is perceived as a complementary pursuit, affording both scientists and artists an elevated, more piercing, and accurate vantage point. In other words, the synergy that may ensue between the two worlds - and vantage points - may further the achievements of art and science in the ongoing quest to understand the world and our place in it.

On the basis of this perception, in recent years, the Institute's various work spaces have hosted various art exhibitions - primarily contemporary Israeli art.

מכון ויצמן למדע
WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר
יבשם עזגד
Curator Yivsam Azgad

זוהדי קאדרי

ZOHDY QADRY

נטליה זורבובה

NATALIA ZOURABOVA

שלום פלש

SHALOM FLASH

מיכאל זלטקין

MICHAEL SLATKINE

דניאל חייקלסון

DANIEL KHAYKELSON

12 | **מבנות בקמפוס**
ART ON CAMPUS